

A pozsonyi gimisiek újra a napsütötte Valenciában

Április utolsó hete volt talán az egész tanév legmemorablesebb időszakja a pozsonyi Duna utcai gimnázium spanyol csereprogramjában részt vevő diákok számára, ugyanis elérkezett a várva várt spanyolországi tanulmányutunk.

Április 22-én indultunk útnak Valenciába, hogy folytassuk azt a csodálatos kalandot, amelyet tavaly decemberben elkezdtünk, amikor is spanyol diákokat fogadtunk iskolánkban. Most rajtuk volt a sor, vendéglátóként vendégekké váltunk, és átadtuk a stafétát spanyol társainknak. Hétfőn kora hajnalban emelkedett fel velünk a repülőgép, majd egy hosszú

utazás után vendéglátóink vidéman és barátiként fogadtak minket. Ködbevették iskolájukban, ahol rögtön otthon éreztük magunkat, hiszen pozsonyi tartozkodásuk alatt sokat mesélték arról, milyen is Spanyolországban diáknak lenni. Ezt követően mindenki izgatottan indult vendéglátó családjaához, hogy belekössönjön az igazi spanyol életbe.

Első teljes napunk játékos programokkal telt Valenciában. Reggel egy kicsit megmozgattuk izmainkat labdajátékokkal, délután pedig egy interaktív applikáció segítségével barátságoltuk be a város rejteit és ismert helyeit. Szerdán meglátogattuk az ország fővárosát, Madridot, ahol megismerkedtünk nevezetességeivel a kirá-

Az első teljes nap játékos programokkal telt Valenciában

(Foto: MIA6)

lyi palotától kezdve a monumentális főtérféig, a Plaza Mayorig. Diákjaink nemcsak ismereteikkel, hanem spanyol nyelvi tudásukkal is büszkékhettek vendéglátóink előtt. A napot a híres Prado Múzeummal zártuk, amely szintén felejthetetlen élményt nyújtott.

A következő napokban tovább folytattuk Valencia felfedezését. Csütörtökön az Oceanográfico Múzeumba látogattunk, a vízi világgal való ismerkedés csúspontja az interaktív delphinshow volt, pénteken pedig a tengerre lett a főszerep. A délelőtti hajókázás alatt diákjaink gondoskodtak a remek hangulatról, táncoltak, énekeltek, majd délután eljött a strandolás

ideje: a pálmáfas tengerparton pihentünk, élveztük a napsütést és a tenger simogató hullámain. Közben persze rengeteget beszélgettünk, ezáltal pedig nemcsak a nyelvet – sőt nyelveket – gyakoroltuk, hanem mélyebb ismereteket szereztünk egy olyan kultúráról, mentalitásról, amely ugyan európai, de mégis annyira más, mint a mi középeurópai civilizációnk, gondolkodásunk. Viszont a nyitottság, a tolerancia, az elfogadás nem hiányzott egyik csapatban sem, így mindenkitől bízósággal és nyitottsággal tudtunk ellenéne baráti társaságá kövacsolódunk.

A hétfőre után, amelyet tanulóink a spanyol „családjainknál” töltöttek, élvezve a helyi élet ritmusát,

elérkezett utazásunk utolsó napja. Szívünkben kezdett eluralkodni a nosztalgia, de egyúttal örömtől is éreztünk, hogy ennyi felejthetetlen élménnyel gazdagodva térhetünk hazán. A spanyol csereprogram nemcsak új barátágot hozott számunkra, hanem össze is kövacsolta a diákcsoportot, és emlékeztetett tette a közös élményeket. Bizunk benne, hogy a jövőben is folytatódik ez a program, és újra lehetőségünk lesz együtt felfedezni a világot, és mélyíteni kulturális kapcsolatainkat. Addig is: Hasta luego, Valencia!

Kiss Helga és Galo Ester angoltanárak

Pihenésre is jutott idő a pálmáfas tengerparton

(Foto: MIA6)

2024.5.16. Ny. Zs.